

Krzysztof Walenta

Główczewice, gm. Brusy, woj. bydgoskie

Informator Archeologiczny : badania 15, 121-122

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

CZERNICZYN, gm. Hrubieszów
woj. zamojskie
Stanowisko 20

Uniwersytet im. Marii Curie-
Skłodowskiej w Lublinie
Zakład Archeologii

Badania prowadzili Sylwester Czopek i mgr Andrzej Kokowski. Finansował Urząd Wojewódzki w Zamościu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne z okresu przedrzymskiego.

Stanowisko położone jest na niewielkim wyniesieniu w pobliżu dużej osady kultury zarubinieckiej /stanowisko 21/. Przebadano obszar 95 m². Specyfika stanowiska /płytkość zalegania zabytków - zniszczony charakter obiektu/ oraz cechy kulturowe obrządku pogrzebowego, polegające na przewidywaniu spalonych kości, nie pozwoliły na uchwycenie granic jam grobowych. Udało się jedynie wyodrębnić pięć skupisk ceramiki i przepalonych kości, odpowiadających prawdopodobnie pięciu grobom. W skupisku nr 3 natrafiono na kości umieszczone pierwotnie w zasobniku organicznym /skórzanym?/. Z zabytków ruchomych na uwagę zasługują: kamienny gładzik do ceramiki, fragment kółka z drutu brązowego, grudki stopionych przedmiotów brązowych występujące wśród spalonych kości oraz ceramika /20 naczyń zachowanych w dużych fragmentach, w tym trzy talerze - płacki/. Ceramika posiada analogie w kulturze zarubinieckiej oraz mniejsze nawiązania stylistyczne do naczyń kultury pomorskiej i przeworskiej. Na podstawie mikromorfologii i technologii ceramiki cmentarzysko można datować na okres przedrzymski.

Mimo usilnych poszukiwań nie udało się uchwycić kontynuacji materiału zabytkowego, który wystąpił w wyraźnym skupisku na kulminacji wyniesienia. Dlatego cmentarzysko można uznać za przebadane w całości i interpretować jako zapewne jedno z wielu znajdujących się w okolicy osady /stanowisko 21/ cmentarzysk rodowych.

Materiał przechowywany jest w Zakładzie Archeologii UMCS.

Badania zakończono.

GŁÓWCZEWICE, gm. Brusy
woj. bydgoskie

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badania prowadził dr Krzysztof Walenta. Finansował WKZ w Bydgoszczy i Uniwersytet Łódzki. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe i płaskie kultury pomorskiej.

Badaniami objęto kurhan nr 2 oraz domniemaną płaską część cmentarzyska. Kurhan skonstruowany był z polnych kamieni ułożonych w nieregularną obstawę na obwodzie i nasyp przykrywający grób skrzynkowy,

usytuowany w centrum. Już po zdjęciu darni, na powierzchni bruku odkryto ułamki ceramiki i przepalone kości ludzkie świadczące o naruszeniu grobu. Komora grobowa grobu skrzynkowego była uszkodzona. Od strony południowej brakowało kamieni obwarowania oraz odsunięta była jedna z płyt. Wewnątrz skrzyni odkryto ułamki naczynia glinianego, które po wyklejeniu okazały się wazą z jednym uszkiem oraz przepalone kości ludzkie. Obok komory grobowej odkryto niewielkie naczynie dwustożkowate z dwoma uchami, wypełnione przepalonymi kośćmi ludzkimi. Naczynie było spękane, a jego usytuowanie wskazywało, że nie znajdowało się ono w pierwotnym miejscu. Można przypuszczać, że wydobyto je z uszkodzonego grobu skrzynkowego.

W płaskiej części cmentarzyska założono trzy wykopy sondażowe o łącznej powierzchni 225 m². Poza nieregularnymi brukami o nieokreślonym przeznaczeniu żadnych zabytków nie stwierdzono.

Wg relacji mieszkańców Główczewic na omawianym cmentarzysku znajdowało się ok. 10 kurhanów zniszczonych w okresie międzywojennym i tuż po wojnie. W związku z przebadaniem zachowanych kurhanów i nikłymi szansami na odkrycie dalszych grobów, co wynika ze stopnia zniszczenia cmentarzyska, prace badawcze w Główczewicach nie będą kontynuowane.

GRABIONNA, gm. Białosłiwie
woj. piłskie
Stanowisko 25

patrz
neolit

GUSTORZYN, gm. Brześć Kujawski
woj. wrocławskie
Stanowisko 1

patrz
neolit

INOWROCLAW
woj. bydgoskie
Stanowisko 95

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza
Katedra Archeologii
Zespół Badań Kujaw

Badania prowadził Zespół Badań Kujaw pod kierunkiem doc. dr hab. Aleksandry Cofta-Broniewskiej. Finansowała Rejonowa Dyrekcja Rozbudowy Miast i Osiedli Wiejskich w Inowrocławiu. Płaty sezon badań, Obozowisko kultury pucharów lejkowatych, osada kultury łużyckiej, osada kultury przeworskiej.

Zadaniem kolejnej kampanii badawczej było rozszerzenie danych o rozplanowaniu południowej i północnej partii osady, w szczególności zaś